Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1338/2002

av den 22 juli 2002

om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska utjämningstullen på import av sulfanilsyra med ursprung i Republiken Indien

(EGT L 196, 25.7.2002, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 492/2004 av den 8 mars 2004	L 80	6	18.3.2004
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 123/2006 av den 23 januari 2006	L 22	5	26.1.2006

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1338/2002

av den 22 juli 2002

om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska utjämningstullen på import av sulfanilsyra med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artikel 15 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. **PROVISORISKA ÅTGÄRDER**

(1) Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 573/2002 ([2]) (nedan kallad förordningen om provisorisk tull) en provisorisk utjämningstull på import av sulfanilsyra med ursprung i Indien. Kommissionen införde dessutom genom förordning (EG) nr 575/2002 ([3]) (nedan kallad förordningen om preliminär tull) en preliminär antidumpningstull på import av sulfanilsyra med ursprung i Kina och Indien.

B. **EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE**

(2) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en provisorisk utjämningstull meddelats lämnade ett antal berörda parter skriftliga synpunkter. Alla berörda parter som så begärde gavs möjlighet att bli hörda av kommissionen.

(3) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera de uppgifter som ansågs nödvändiga för att fastställa de slutgiltiga undersökningsresultaten.

(4) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstullen. Parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på informationen.

(5) Parternas muntliga och skriftliga argument har tagits i beaktande.

(6) Efter det att de preliminära undersökningsresultaten granskats mot bakgrund av de uppgifter som inhämtats efter det att resultaten fastställts bekräftas de viktigaste undersökningsresultaten i förordningen om provisorisk tull.

C. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Berörd produkt**

(7) Efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts hävdade ett antal berörda parter att definitionen av den berörda produkten var felaktig. De påstod att den tekniska och den rena kvalitetsklassen av sulfanilsyra skiljer sig väsentligt från varandra i fråga om renhetsgrad och att de har olika egenskaper

([1]) EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.
([2]) EGT L 87, 4.4.2002, s. 5.
([3]) EGT L 87, 4.4.2002, s. 28.

▼B

och användningsområden. Det hävdades vidare att de två kvalitetsklasserna av sulfanilsyra inte kunde betraktas som en homogen produkt och därför borde ha behandlats som olika produkter inom ramen för undersökningen. För att stödja detta påstående hävdade man att utbytbarheten mellan de båda kvalitetsklasserna var otillräcklig. Man erkände visserligen att den rena kvalitetsklassen kunde användas i alla tillämpningar, men ansåg inte att detta gällde för den tekniska kvalitetsklassen av sulfanilsyra på grund av de föroreningar, framför allt anilinrester, som denna innehåller. Dessa föroreningar påstods göra den tekniska kvalitetsklassen av sulfanilsyra olämplig för tillverkning av optiska vitmedel och livsmedelsfärgämnen.

(8) Det erinras om att den rena kvalitetsklassen av sulfanilsyra framställs genom rening av den tekniska kvalitetsklassen av sulfanilsyra i en process under vilken vissa föroreningar avlägsnas. Denna reningsprocess ändrar inte föreningens molekylära egenskaper eller det sätt på vilket den reagerar med andra kemikalier. Den tekniska och den rena kvalitetsklassen har därför samma grundläggande kemiska egenskaper. Det faktum att utbytbarheten på grund av problemet med föroreningar inte är ömsesidig när det gäller vissa tillämpningar anses således inte vara ett tillräckligt argument för att den rena och den tekniska kvalitetsklassen är olika produkter som bör behandlas i två olika undersökningar. Det stämmer visserligen att det på grund av reningsprocessen uppstår vissa ytterligare kostnader i tillverkningsprocessen, men dessa kostnader togs i beaktande vid den rättvisa jämförelse som, i syfte att beräkna nivån på prisunderskridandet och nivån för undanröjande av skada, gjordes mellan de olika kvalitetsklasser som tillverkats av gemenskapsindustrin och dem som importerats från det berörda landet.

(9) Det ansågs följaktligen inte att de berörda parternas synpunkter rörande definitionen av den berörda produkten föranledde någon ändring av slutsatserna avseende denna fråga i det preliminära skedet. Det slås därför slutgiltigt fast att de båda kvalitetsklasserna av sulfanilsyra bör behandlas som en enda produkt inom ramen för detta förfarande.

2. **Likadan produkt**

(10) Kommissionen har inte gjorts uppmärksam på några andra faktorer som skulle kunna föranleda en ändring av de slutsatser som nåtts under det preliminära skedet, nämligen att den sulfanilsyra som framställs och säljs av tillverkare i gemenskapen och den sulfanilsyra som framställs i Indien och exporteras till gemenskapen är likadana produkter.

(11) De preliminära undersökningsresultaten rörande likadan produkt i skäl 13 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

D. **SUBVENTIONER**

(12) Undersökningsresultaten i förordningen om provisorisk tull när det gäller de utjämningsbara subventioner som de exporterande tillverkarna erhöll bekräftas, såvida inte annat uttryckligen sägs i det som följer.

1. **Industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag**

(13) Det framfördes inga nya synpunkter under denna rubrik. De undersökningsresultat som framgår av skälen 18–28 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

2. **Tullkreditsystemet – efter export**

(14) De indiska myndigheterna hävdade att kommissionen brutit mot både andan och bokstaven i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder genom att inte undersöka tillämpningen av tullkreditsystemet i praktiken i varje enskilt fall. De hävdade att kommissionens bedömning av vilka förmåner detta system

▼B

medförde var felaktig, eftersom endast den tullrestitution som beviljades med ett alltför stort belopp kunde anses vara en subvention enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad grundförordningen). En undersökning av huruvida ett alltför stort belopp utbetalats måste således utföras i syfte att fastställa förekomsten av en subvention.

(15) Kommissionen använde följande metod för att fastställa om systemet med tullkredit som beviljas efter export utgjorde en utjämningsbar subvention och för att i så fall beräkna förmånens storlek.

(16) I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen dras slutsatsen att detta system innefattar ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom offentliga intäkter (dvs. importtullar) som normalt är tillämpliga inte tas ut. Vidare har en förmån i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen beviljats mottagaren, eftersom de exporterande tillverkarna inte behövde betala normalt tillämpliga importtullar. Subventionen inom tullkreditsystemet är knuten till exportresultatet och därmed utjämningsbar enligt artikel 3.4 i grundförordningen, om inte något av undantagen enligt den förordningen är tillämpligt.

(17) Enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen medges ett sådant undantag bl.a. för de restitutionssystem (även de som tillåter substitution) som uppfyller de strikta reglerna i punkt i i bilaga I samt i bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution).

(18) Kommissionens undersökning visade att systemet med tullkredit som beviljas efter export inte är ett restitutionssystem eller ett restitutionssystem som tillåter substitution. Systemet innefattar ingen skyldighet att endast importera varor som förbrukas vid tillverkningen av de exporterade varorna (bilaga I till grundförordningen); denna skyldighet skulle säkerställa att kraven i punkt i i bilaga I uppfylls. Det finns inte heller något system för att kontrollera om importvarorna faktiskt förbrukas i tillverkningsprocessen. Systemet utgör inte heller ett restitutionssystem som tillåter substitution, eftersom mängden av eller egenskaperna hos de importerade varorna inte behöver vara desamma som för de insatsvaror som köps på den inhemska marknaden och används för exporttillverkningen (bilaga III till grundförordningen). Dessutom är exporterande tillverkare berättigade till förmåner enligt systemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att visa att insatsvaror importeras. Exporterande tillverkare som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet. Systemet med tullkredit efter export är följaktligen inte förenligt med någon av bestämmelserna i bilagorna I–III till grundförordningen. Eftersom det nämnda undantaget till definitionen av subventioner således inte är tillämpligt, utgörs den utjämningsbara förmånen av avskrivning av de totala importtullar som normalt skall betalas för all import.

(19) Av detta följer klart, i enlighet med grundförordningen, att den avskrivning av importtullar som beviljas med ett alltför stort belopp utgör grunden för beräkningen av förmånens storlek endast när det rör sig om system som verkligen är restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution. Eftersom det konstaterats att systemet med tullkredit som beviljas efter export inte tillhör någon av dessa två kategorier, utgörs förmånen av den sammanlagda avskrivningen av importtullar och inte av en antagen avskrivning med ett alltför stort belopp, eftersom all avskrivning av tull anses ske med ett alltför stort belopp i sådana fall.

(20) Av dessa skäl kan de indiska myndigheternas påstående inte godtas, och de preliminära undersökningsresultaten i skälen 35–

▼B

40 i förordningen om provisorisk tull när det gäller systemets utjämningsbarhet och beräkningen av förmånen bekräftas.

3. **Befrielse från inkomstskatt**

(21) Det samarbetsvilliga företaget hävdade att beloppet på den skatt som företaget faktiskt betalat inte beaktats fullständigt vid beräkningen av förmånen enligt detta system, eftersom endast minimiskatten (Minimum Alternative Tax) ingick i den ursprungliga beräkningen och inte de i förväg betalade inkomstskatterna för de föregående åren.

(22) Påståendet konstaterades vara befogat. Företagets förmån beräknades på nytt och befanns vara försumbar.

4. **Systemet med förhandslicenser och dokument för förhandsbefrielse**

(23) De indiska myndigheterna ansåg att dokumenten för förhandsbefrielse endast är en legitim utvidgning av ett legitimt restitutionssystem som tillåter substitution (förhandslicenser). Enligt de indiska myndigheterna bevisas detta av att det finns en nödvändig koppling mellan de licenser som erhållits (även om de senare byts ut mot dokument för förhandsbefrielse) och importen av de nödvändiga insatsvarorna för tillverkningen av exportvaror. Dessutom organiserar och förvaltar de indiska myndigheterna systemet så att det inte skall finnas någon möjlighet till restitution med ett alltför stort belopp.

(24) I detta avseende gjorde de indiska myndigheterna gällande att ett restitutionssystem som tillåter substitution inte innebär att ett företag som erhåller tullrestitutionsförmåner för importerade insatsvaror måste förbruka just dessa varor vid tillverkningen av de berörda exportvarorna. Enligt de indiska myndigheterna får företaget vid tillverkningen av de exporterade varorna förbruka insatsvaror som anskaffats inom landet, under förutsättning att den mängd sådana insatsvaror som förbrukas är lika stor som den mängd insatsvaror för vilken förmånen i form av avskrivning av importtullar tas i anspråk. De indiska myndigheterna framhöll vidare att den som utnyttjar ett dokument för förhandsbefrielse får byta det endast mot den (inom landet anskaffade) insatsvara som anges på förhandslicensen och att förhandslicensen erhölls med hänvisning till en exportprodukt i vars tillverkning en motsvarande mängd av samma insatsvara redan hade förbrukats.

(25) När dessa argument bemöts bör det hållas i minnet att förhandslicenser är tillgängliga för exportörer (exporterande tillverkare eller exporterande handlare) för att dessa tullfritt skall kunna importera insatsvaror för tillverkning av exportvaror. I förhandslicenserna anges antingen mängden eller värdet av den tillåtna importen. I båda fallen bestäms satserna för att fastställa de tillåtna tullfria inköpen, för de flesta av de produkter som omfattas av denna undersökning, på grundval av standardnormerna för input/output. De insatsvaror som anges i licenserna är varor som används i tillverkningen av den berörda för export avsedda färdiga produkten.

(26) En innehavare av en förhandslicens som avser att anskaffa insatsvarorna från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandslicenserna som dokument för förhandsbefrielse och överlåts på leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. I enlighet med dokumentet om export- och importpolitiken blir leverantören genom överlåtelsen av dokument för förhandsbefrielse berättigad till samma förmåner, t.ex. tullrestitution i samband med export och återbetalning av slutlig punktskatt, som denne skulle ha fått vid export.

(27) I detta fall använde det samarbetsvilliga företaget endast i mycket begränsad omfattning förhandslicenserna för att importera tullfria insatsvaror. Det omvandlade i stället licenserna till dokument för

▼B

förhandsbefrielse och överlät dem på lokala leverantörer som därigenom erhöll kommersiella fördelar. De kommersiella fördelar som dokumenten för förhandsbefrielse innefattar motsvarar det tullbelopp som leverantören genom dessa dokument slipper betala inom ramen för systemet för tullrestitutionen vid export.

(28) Det medges att tullrestitutionssystem kan tillåta återbetalning eller restitution av importavgifter på insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan produkt och där exporten av den senare produkten innehåller inhemska insatsvaror av samma kvalitet och egenskaper som de ersatta importerade insatsvarorna. Ett företag skulle t.ex. ha rätt att vid brist på tullfria insatsvaror använda inhemska insatsvaror och förbruka dessa vid tillverkningen av exportvarorna och att sedan i ett senare skede importera motsvarande mängd tullfria insatsvaror. I detta sammanhang är det viktigt att det finns ett kontrollsystem eller kontrollförfarande, eftersom det i detta fall ger de indiska myndigheterna möjlighet att säkerställa och visa att den mängd insatsvaror för vilken restitution begärs inte överstiger mängden exporterade varor av liknande slag, oavsett i vilken form varorna exporteras, och att restitutionen av importavgifter inte överstiger de ursprungliga importavgifterna för de berörda importerade insatsvarorna.

(29) Såsom framgår av förordningen om provisorisk tull fastställdes det genom kontroll att det inte fanns något system eller förfarande för att bekräfta om och vilka insatsvaror, anskaffade med hjälp av dokument för förhandsbefrielse, som förbrukats i tillverkningsprocessen för den exporterade produkten eller om en alltför stor förmån vad avser importtullar erhållits på det sätt som avses i punkt i i bilaga I eller i bilagorna II och III till grundförordningen. Särskilt är exportören inte skyldig att under tillverkningsprocessen faktiskt förbruka de insatsvaror som anskaffats med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. Eftersom avskrivningen av importtullar inte är begränsad till den tull som skall betalas på varor som förbrukas i processen för tillverkning av exportprodukterna, uppfylls inte villkoret att endast varor som faktiskt förbrukas i processen för tillverkning av exportprodukterna kan komma i fråga för en sådan avskrivning. Slutsatsen blir därför att dokument för förhandsbefrielse inom systemet för förhandslicens inte är ett tillåtet system för avskrivning eller restitution i den mening som avses i grundförordningen.

(30) Vidare kan dokumenten för förhandsbefrielse inte anses vara ett system för tullrestitution eftersom det inte förefaller föreligga några krav på att insatsvarorna importeras. I detta sammanhang kan systemet anses vara ett system som verkligen utgör ett tullrestitutionssystem endast om en importkomponent finns, dvs. om det finns en koppling mellan de importerade insatsvarorna och de exporterade varorna. Mängden importerade insatsvaror bör stå i förhållande till de exporterade varorna.

(31) Av dessa skäl kan påståendena inte godtas, och de provisoriska undersökningsresultaten angående systemets utjämningsbarhet och beräkningen av förmånen bekräftas.

5. **Delstatsregeringen i Maharashtras stimulanssystem**

(32) Såsom anges i förordningen om provisorisk tull är stimulanssystemet öppet endast för företag som har investerat inom vissa avgränsade geografiska områden under delstaten Maharashtras jurisdiktion. Det är inte öppet för företag belägna utanför dessa områden. Förmånsnivån är olika beroende på vilket område det gäller. Systemet är därför selektivt enligt artikel 3.2 a och artikel 3.3 i grundförordningen.

(33) De indiska myndigheterna och det berörda företaget hävdade att detta system utgör en inte utjämningsbar subvention eftersom det uppfyller kriterierna i artikel 4.3 i grundförordningen och att

▼B

det därför utgör en tillåten regional subvention som beviljas i delstaten Maharashtra.

(34) Enligt denna artikel måste subventioner som beviljas missgynnade regioner inom ursprungs- eller exportlandets territorium uppfylla vissa kriterier för att inte bli föremål för utjämningsåtgärder. Framför allt i) skall subventionerna ges inom ramen för ett allmänt regionalt utvecklingsprogram, och ii) de regioner som berörs skall utgöra tydligt avgränsade, sammanhängande geografiska områden med definierbar ekonomisk och administrativ identitet samt iii) de skall betraktas som missgynnade enligt neutrala och objektiva kriterier som är klart angivna i lag eller andra offentliga handlingar. Dessa kriterier skall innefatta ett mått på ekonomisk utveckling, vilket skall vara grundat på åtminstone en av följande faktorer: inkomst per capita, hushållens inkomst per capita eller BNP per capita (av vilka ingen får överstiga 85 % av genomsnittet för det berörda ursprungs- eller exportlandets territorium) eller arbetslöshetsnivån, baserad på en treårsperiod (nivån skall motsvara minst 110 % av genomsnittet för det berörda ursprungs- eller exportlandets territorium).

(35) Delstatsregeringen i Maharashtra har i en skrivelse till det indiska handels- och industriministeriet framhållit att stimulanssystemet tillämpas på hela den angränsande regionen utanför den relativt utvecklade regionen i Mumbai-Thane-bältet i delstaten Maharashtra och att den missgynnade regionen utanför det bältet har en inkomst per capita som ligger under genomsnittet i delstaten. Det tillhandahölls uppgifter som visade att inkomsten per capita i den region där stimulanssystemet gäller var 74,54 % av motsvarande siffra för hela delstaten Maharashtra 1982/83 och 74,81 % 1998/99. Någon bestyrkande bevisning som kunde stödja dessa uppgifter lades dock inte fram.

(36) Undersökningen av påståendet visade emellertid att inkomsten per capita i delstaten Maharashtra, baserad på en treårsperiod (1996/97–1998/99) är mer än 60 % högre än det nationella genomsnittet i Indien. Det bör observeras att referensvärdet på 85 % skall jämföras med inkomsten per capita i hela ursprungs- eller exportlandet och inte med inkomsten i en viss delstat eller region. Med utgångspunkt i detta är det uppenbart att inkomsten per capita i den stödberättigade regionen i Maharashtra ligger klart över den genomsnittliga nationella inkomsten per capita, även om den är mindre än 85 % av det regionala genomsnittet, och att regionen därför inte ingår i den kategori regioner där subventioner är tillåtna på grundval av detta kriterium. De indiska myndigheterna tillhandahöll inga uppgifter när det gäller arbetslöshetskriteriet.

(37) På grundval av vad som anförts ovan blev slutsatsen i detta fall att systemet inte uppfyller kriterierna i artikel 4.3 i grundförordningen. De preliminära undersökningsresultaten om systemets utjämningsbarhet bekräftas således.

(38) I fråga om beräkningen av subventionens storlek enligt skälen 72–74 i förordningen om provisorisk tull hävdade de indiska myndigheterna och det berörda företaget att det förmånsbelopp som erhållits enligt systemet för skatteuppskov bör fördelas över den sammanlagda försäljningen under undersökningsperioden snarare än över den sammanlagda inhemska försäljningen under samma period, vilket ursprungligen gjordes, eftersom det rör sig om en förmån för hela företaget vilken därför inte bör tillskrivas endast dess inhemska försäljning.

(39) Vidare uppmärksammade de kommissionen på vissa faktorer genom vilka beräkningarna blåstes upp vad gäller den förmån som det berörda företaget erhöll enligt stimulansåtgärden för befrielse från omsättningsskatt.

(40) Synpunkten beträffande grundvalen för fördelningen av den förmån som erhållits enligt systemet för skatteuppskov ansågs

▼B

välgrundad och kommissionen ändrade beräkningarna av subventionsbeloppet i enlighet med vad som framförts.

(41) I fråga om stimulansåtgärden för befrielse från omsättningsskatt justerades de preliminära beräkningarna efter det att de berörda parternas synpunkter beaktats och de preliminära undersökningsresultaten setts över noggrant, vilket ledde till en allmän sänkning av subventionsbeloppet.

(42) På grundval av de reviderade beräkningarna är storleken på den subvention som företaget fått enligt detta system 0,8 %.

6. **De utjämningsbara subventionernas storlek**

(43) Storleken på de utjämningsbara subventionerna, beräknade i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, uttryckt i värde, är 7,1 % för den undersökta exporterande tillverkaren.

(44) Graden av samarbetsvilja var hög när det gällde Indien (över 80 %). Mot bakgrund av den höga graden av samarbetsvilja beslutades det att den övriga subventionsmarginalen skulle fastställas till nivån för den subventionsmarginal som konstaterats för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, dvs. till 7,1 %.

Subventionstyp	Exportorienterat företag (*)	Tullkredit (*)	Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror	Systemet med befrielse från inkomstskatt	Systemet med förhandslicenser/ dokument för förhandsbefrielse (*)	Delstaten Maharashtras system	TOTALT
Kokan Synthetics and Chemicals Private Limited	1,4 %	1,7 %	0	0	3,2 %	0,8 %	7,1 %
Alla övriga företag							7,1 %

(*) De subventioner som markerats med en asterisk är exportsubventioner.

E. **GEMENSKAPSINDUSTRIN**

(45) Efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts ifrågasatte ett antal berörda parter definitionen av gemenskapsindustrin och dess ställning enligt artikel 10.8 i grundförordningen. Det hävdades särskilt att den klagande tillverkaren, Sorochimie Chime Fine, inte stöddes av den andra gemenskapstillverkaren, Quimigal S.A., när klagomålet ingavs.

(46) Det erinras om att Quimigal visserligen inte var part i det ursprungliga klagomålet, men uttryckte sitt stöd för förfarandet i inledningsskedet och har samarbetat fullt ut vid undersökningen. Som svar på vissa berörda parters påståenden har företaget under undersökningen åter uttryckt att det stöder förfarandet. Eftersom kommissionen inte har fått kännedom om några nya faktorer som skulle kunna föranleda en ändring av dess tidigare undersökningsresultat, bekräftas de preliminära undersökningsresultat rörande gemenskapsindustrin och dess ställning som anges i skäl 78 i förordningen om provisorisk tull.

F. **SKADA**

1. **Inledande anmärkningar**

(47) Flera berörda parter ifrågasatte den metod enligt vilken kommissionen hade fastställt importen av sulfanilsyra till gemenskapen,

▼B

förbrukningen i gemenskapen och marknadsandelarna. De hävdade att de inte i tillräcklig utsträckning hade underrättats om kommissionens undersökningsresultat i fråga om importens volym och värde och att de därför inte hade kunnat försvara sina rättigheter. De hävdade att vissa av dessa uppgifter också saknades i den offentliga versionen av klagomålet och att klagomålet därför inte uppfyllde kraven i artikel 10.2 i grundförordningen.

(48) Enligt artikel 29.1 i grundförordningen skall uppgifter som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning behandlas konfidentiellt av myndigheterna om detta anses berättigat. Det erinras om att sulfanilsyra framställs av ett relativt litet antal tillverkare i världen. Det var därför av konfidentialitetsskäl inte möjligt att lämna ut exakta uppgifter om importen av den berörda produkten till gemenskapen, särskilt inte siffror avseende de länder där det bara finns en exporterande tillverkare. De berörda parterna fick därför endast tillgång till indexerade siffror med tillhörande förklaringar beträffande importen och relaterade områden.

(49) Eftersom ingen av de berörda parter som gjorde gällande att otillräckliga uppgifter ställts till förfogande kunde visa att de inte kunnat försvara sina rättigheter med hjälp av de uppgifter som tillhandahållits i sammanfattad form, måste deras argument tillbakavisas.

2. **Berörd import**

(50) En av de berörda parterna ansåg att den uppgift om importens ökning som angavs i förordningen om provisorisk tull var vilseledande. Den berörda parten påminde om att ett antal andra tillverkare hade lämnat marknaden och hävdade att användarna i gemenskapen därför varit tvungna att köpa sulfanilsyra på världsmarknaden, vilket lett till den kraftigt ökade importvolymen. Detta påstående måste tillbakavisas av flera skäl. Först och främst ingavs ingen ytterligare bevisning i fråga om importnivån som föranledde någon ändring av undersökningsresultaten på denna punkt under det preliminära skedet. Vidare angavs i skäl 161 i förordningen om provisorisk tull att importen från Indien väntades fortsätta spela en betydande roll när det gäller att tillgodose efterfrågan i gemenskapen, men att gemenskapsindustrin, om den inte hade varit utsatt för skadevållande verkningar av den subventionerade importen, skulle ha kunnat genomföra vissa utbyggnadsplaner och därmed tillgodose en större del av efterfrågan i gemenskapen. Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 81–85 i förordningen om provisorisk tull rörande importen till gemenskapen från Indien och nivån på prisunderskridandet.

3. **Gemenskapsindustrins situation**

(51) Granskningen av den subventionerade importens inverkan på gemenskapsindustrin omfattade i enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen en bedömning av alla ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

(52) Efter den preliminära underrättelsen ifrågasatte ett antal berörda parter det sätt på vilket kommissionen gjort sin preliminära bedömning av skadan, eftersom det beträffande vissa indikatorer skett en positiv utveckling. Det framhölls särskilt att det faktum att gemenskapsindustrins produktion, försäljning och kapacitetsutnyttjande ökat under skadeundersökningsperioden (1 januari 1997–30 juni 2001) bevisade att gemenskapsindustrin inte hade lidit skada. En av de berörda parterna hävdade också att kommissionen inte hade gjort en korrekt bedömning av lönekostnaderna i enlighet med vad som krävs i artikel 8.5 i grundförordningen.

▼B

(53) Ingen av de ekonomiska faktorer och förhållanden som räknas upp i artikel 8.5 i grundförordningen behöver enligt artikeln nödvändigtvis vara avgörande vid fastställandet av skadan. Det är helt riktigt att vissa indikatorer som rör de mängder som tillverkats och sålts av gemenskapsindustrin visade en positiv utveckling. Detta bör emellertid ses mot bakgrund av att gemenskapens förbrukning av sulfanilsyra ökade med cirka 13 % under skadeundersökningsperioden och mot bakgrund av att antalet leverantörer på marknaden har minskat till följd av att vissa gemenskapstillverkare har upphört med sin verksamhet.

(54) Det bör också erinras om den än viktigare omständigheten att gemenskapsindustrin led skada i form av prisnedgång och oförmåga att höja priserna. Framför allt sjönk det genomsnittliga försäljningspriset i gemenskapen kraftigt mellan 1997 och 1998 i samband med att trycket från den ökande importvolymen på marknaden blev tydligt. Trots att gemenskapsindustrin därefter lyckades höja sitt genomsnittliga försäljningspris i samband med att efterfrågan på gemenskapsmarknaden också ökade, misslyckades den med att uppnå en nivå som möjliggjorde en täckning av samtliga tillverkningskostnader, vilket innebar att gemenskapsindustrin uppvisade fortsatta förluster under skadeundersökningsperioden.

(55) Beträffande argumentet om lönerna bör det framhållas att trots att antalet anställda vid Sorochimie minskade under skadeundersökningsperioden, ökade den genomsnittliga lönekostnaden per anställd. Det beror dels på att personalens sammansättning ändrades under perioden, dels på den allmänna löneinflationen. I fråga om Quimigal bör det noteras att företaget under basåret för indexeringen (1998) inte framställde sulfanilsyra. När företaget började med framställningen 1999 var de anställda sysselsatta med denna verksamhet på heltid; från och med 2000 lades det på en extra arbetsdag. Inget av företagen gjorde gällande att lönerna för de anställda inom sulfanilsyreframställningen hade påverkats av den berörda importen. Lönerna ansågs därför inte vara en skadeindikator.

(56) Mot bakgrund av det ovanstående bekräftas den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen, enligt vad som redovisas närmare i skälen 88–107 i förordningen om provisorisk tull.

G. **ORSAKSSAMBAND**

1. **Allmänna synpunkter på kommissionens slutsatser rörande orsakssamband**

(57) Vissa berörda parter hävdade att gemenskapsindustrin själv var delvis ansvarig för skadan. Flera av parterna ifrågasatte kvaliteten på Sorochimies ledning, produkt och kundservice och fäste uppmärksamheten vid det faktum att företaget självt hade importerat sulfanilsyra under skadeundersökningsperioden. En av parterna hävdade också att den skada som Sorochimie lidit borde tillskrivas dess andra verksamhetsområde (lim), vilket hade stora svårigheter under undersökningsperioden. När det gäller Quimigals situation (det företag som tillsammans med Sorochimie utgör gemenskapsindustrin) hävdades det att företagets beslut att tillämpa en lågprisstrategi under sin första tid på marknaden också hade bidragit till den påstådda skadan. Det hävdades vidare att gemenskapsindustrin måste följa hårdare miljöregler än de exporterande tillverkarna i Indien och hade högre personal- och transportkostnader än dessa, vilket innebar att importen med ursprung i Indien hade en konkurrensfördel, men inte skedde till skadevållande priser.

(58) Det framgick av undersökningen att Sorochimie, trots ekonomiska svårigheter på grund av de extremt låga priserna på marknaden, kunde knyta nya kunder till sig under skadeundersökningsperioden och anpassa sina produkter efter kundernas behov.

▼B

Företaget var tvunget att köpa vissa kvantiteter av den berörda produkten under skadeundersökningsperioden för att tillgodose befintliga kunders behov medan dess produktionsutrustning genomgick omfattande reparationer. Man kan därför inte säga att Sorochimie bidrog till sin egen skada. Det erinras också om att de exceptionella kostnader som uppstod i samband med företagets svårigheter på limområdet inte omfattas av den aktuella undersökningen, eftersom de inte har något samband med den berörda produkten och därför inte återspeglas i de skadeindikatorer som beskrivs i förordningen om provisorisk tull.

(59) Det anges i skäl 118 i förordningen om provisorisk tull att Quimigals beslut att gå in på marknaden fattades vid en tidpunkt då priserna på sulfanilsyra på gemenskapsmarknaden var högre. Quimigal kunde etablera sig på marknaden vid en tidpunkt då efterfrågan i gemenskapen ökade och då antalet leverantörer av sulfanilsyra såväl inom som utanför gemenskapen förändrades. Vidare var företaget, för att kunna etablera sig på marknaden och vinna marknadsandelar 1999 och 2000, tvunget att erbjuda priser snarlika dem som gällde för den dumpade och subventionerade importen, eftersom företaget på grund av sin relativt begränsade storlek måste anpassa sig efter andras priser snarare än fastställa egna priser. Företagets marknadsandel minskade likväl något under undersökningsperioden, när importvolymen från Indien ökade. Det finns därför ingenting som tyder på att gemenskapsindustrins försämrade situation beror på ovanligt stor konkurrens inom gemenskapsindustrin.

(60) När det gäller de påstådda högre kostnader som gemenskapsindustrin måste ta på sig på grund av miljöregler och andra faktorer bör det erinras om att den berörda importens konkurrensfördel beaktades vid fastställandet av normalvärdet. De preliminära undersökningsresultaten rörande orsakssamband i skälen 121–123 i förordningen om provisorisk tull bekräftas därför.

H. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

(61) Efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts frågade en av de berörda parterna sig hur kommissionen kunde fastställa att gemenskapsindustrin var livsduglig och konkurrenskraftig med tanke på att Sorochimie var under tvångsförvaltning. Det erinras om att Sorochimie var tvunget att ansöka om skydd mot sina fordringsägare på grund av vissa svårigheter i samband med limverksamheten och andra problem i samband med sulfanilsyreverksamheten. Handelsdomstolen i Charleville Mézières har utsett en förvaltare som skall övervaka företagets affärsverksamhet och har gett företaget en tidsfrist för att utarbeta en omstruktureringsplan. Tidsfristen förlängdes nyligen till och med den 31 januari 2003. Om inget oförutsett inträffar torde företaget fortsätta att existera under den närmaste framtiden och därför kunna dra nytta av införandet av slutgiltiga åtgärder. Den preliminära slutsatsen i skäl 134 i förordningen om provisorisk tull, nämligen att det är i gemenskapens intresse att åtgärder införs, bekräftas därför.

(62) Ett antal berörda parter hävdade att kommissionen inte hade gjort en objektiv bedömning av användarnas situation, eftersom den inte tagit hänsyn till att införandet av åtgärder sannolikt skulle leda till en höjning av gemenskapsindustrins priser. Det hävdades vidare att åtgärderna stred mot gemenskapens intresse därför att gemenskapsindustrins tillverkningskapacitet inte var tillräcklig för att tillgodose efterfrågan i gemenskapen och därför att en duopolitisk situation med endast två gemenskapstillverkare skulle kunna uppstå om marknaden stängdes för import från Indien och från Kina; denna import är föremål för en parallell antidumpningsundersökning.

▼B

(63) När det gäller påståendet att kommissionen inte gjorde en objektiv bedömning av de olika intressena när den fastställde huruvida åtgärderna skulle införas, erinras det om att kommissionen i det preliminära skedet gjorde en ingående analys av var och en av de viktigaste användarsektorerna (optiska vitmedel, tillsatsmedel för betong samt livsmedelsfärgämnen och färgämnen för särskilda ändamål). Analysen omfattade en bedömning av hur de eventuella åtgärderna skulle inverka på deras kostnader, varvid man utgick från en ökning av priserna på den berörda importen motsvarande de föreslagna åtgärderna. Samtidigt gjordes vid denna beräkning lämpliga justeringar för att ta hänsyn till en högst 10-procentig prishöjning på den av gemenskapsindustrin sålda sulfanilsyran, eftersom man antog att priserna till följd av införandet av åtgärderna skulle stiga till en nivå snarlik den som gällde för den berörda importen, med tanke på att gemenskapsindustrin redan under undersökningsperioden hade ett relativt högt kapacitetsutnyttjande. De berörda parterna lämnade således inga nya uppgifter som föranledde en ändring av de preliminära slutsatserna rörande den möjliga ökningen av tillverkningskostnaderna för de olika användarindustrierna.

(64) När det gäller utbuds- och konkurrenssituationen på gemenskapsmarknaden bör det noteras att gemenskapsindustrins nuvarande produktionskapacitet skulle kunna tillgodose cirka 50 % av efterfrågan i gemenskapen. Åtgärderna syftar i vilket fall som helst inte till att stänga marknaden för import från Indien, utan till att sörja för att importen sker till icke-subventionerade och icke-skadevållande priser. Man räknar således med fortsatt import till gemenskapsmarknaden från tredjeländer såsom Indien. Samtidigt bör det med hjälp av åtgärder sörjas för fortsatt framställning av sulfanilsyra i gemenskapen, så att användarna får större valmöjligheter mellan inhemska och utländska leverantörer och konkurrensen mellan leverantörerna upprätthålls. Det bör också betonas att gemenskapsindustrin har planer på att öka sin produktion genom att investera i nya produktionsanläggningar om detta kan motiveras. För att detta skall kunna ske måste de skadevållande verkningarna av den subventionerade importen undanröjas.

(65) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas den preliminära slutsatsen i skäl 164 i förordningen om provisorisk tull, nämligen att det inte strider mot gemenskapens intresse att införa åtgärder.

I. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

(66) I avsaknad av nya synpunkter i denna fråga bekräftas den metod som använts för att fastställa skademarginalen, dvs. metoden enligt skälen 165–167 i förordningen om provisorisk tull.

2. Slutgiltiga åtgärder

(67) Eftersom nivån för undanröjande av skada är högre än den konstaterade subventionsmarginalen bör de slutgiltiga åtgärderna baseras på nivån för den senare. Följande tullsats bör därför tillämpas:

Indien (alla företag): 7,1 %.

▼B

3. **Slutgiltigt uttag av de provisoriska tullarna**

(68) Med tanke på omfattningen av den subventionering som konstaterats och den stora skada som gemenskapsindustrin vållats anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en provisorisk utjämningstull slutgiltigt tas ut till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. De belopp för vilka säkerhet ställts enligt den provisoriska tullen utöver den slutgiltiga tullen bör frisläppas.

J. ÅTAGANDEN

(69) Efter det att de provisoriska åtgärderna införts gjorde den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Indien ett prisåtagande i enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen. Tillverkaren gick därigenom med på att sälja den berörda produkten till, som lägst, priser på en nivå som skulle innebära att de skadevållande verkningarna av subventioneringen undanröjs. Företaget kommer också att regelbundet förse kommissionen med detaljerade uppgifter beträffande sin export till gemenskapen, vilket innebär att kommissionen kommer att kunna övervaka tillämpningen av åtagandet på ett effektivt sätt. Den exporterande tillverkaren har dessutom en sådan försäljningsstruktur att kommissionen anser att risken för kringgående av åtagandet är begränsad.

(70) Kommissionen godtog därför företagets åtagande genom beslut 2002/611/EG ([1]).

(71) För att det skall vara möjligt att på ett effektivt sätt följa upp att företaget uppfyller sitt åtagande bör, vid uppvisandet av begäran om övergång till fri omsättning enligt åtagandet, befrielse från tull endast beviljas under förutsättning att det uppvisas en faktura som innehåller de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning. Om det inte uppvisas någon sådan faktura eller om denna inte svarar mot den produkt som uppvisas för tullmyndigheterna, bör i stället den tillämpliga utjämningstullen betalas.

(72) Det bör noteras att om åtagandet bryts eller återtas, eller om det finns en misstanke om att det har brutits, kan en utjämningstull införas enligt artikel 13.9 och 13.10 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull skall införas på import av sulfanilsyra enligt KN-nummer ex 2921 42 10 (TARIC-nummer 2921 42 10*60) med ursprung i Indien.

2. Tullsatsen för den slutgiltiga utjämningstull som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara 7,1 %.

▼M1

▼M2

3. Trots vad som sägs i punkt 1, skall den slutgiltiga tullen inte tillämpas på import av produkter som övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 2.

([1]) Se sidan 36 i detta nummer av EGT.

▼B

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

▼M1

▼M2

Artikel 2

1. Importvaror som deklareras för övergång till fri omsättning och som har fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit åtaganden och vilkas namn förtecknas i kommissionens beslut 2006/37/EG [1]– i dess eventuellt ändrade lydelse – skall på följande villkor befrias från den tull som införs genom artikel 1:

— Att de berörda företagen har tillverkat varorna och sänt och fakturerat dessa direkt till den första oberoende kunden i gemenskapen.

— Att importvarorna åtföljs av en giltig åtagandefaktura. Med åtagandefaktura avses en affärsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den deklaration som föreskrivs i bilagan till denna förordning.

— Att de varor som deklareras och uppvisas för tullen exakt motsvarar beskrivningen i åtagandefakturan.

2. En tullskuld skall uppkomma vid tidpunkten för godtagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning närhelst det för sådana varor som avses i artikel 1 och på de villkor som anges i punkt 1 befrias från tullen fastställs att ett eller flera av de villkoren inte är uppfyllda. Villkoret i punkt 1 andra strecksatsen skall anses såsom icke uppfyllt om det konstateras att åtagandefakturan inte överensstämmer med bestämmelserna i bilagan till denna förordning eller att den inte är äkta, eller om kommissionen har återtagit godtagandet av åtagandet i enlighet med artikel 8.9 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [2] eller artikel 13.9 i grundförordningen genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till en särskild transaktion (särskilda transaktioner) och anges att den berörda åtagandefakturan (de berörda åtagandefakturorna) är ogiltig (ogiltiga).

3. Importörerna skall godta som en normal affärsrisk att icke-uppfyllande från någon parts sida av ett eller flera av de villkor som anges i punkt 1 och förklaras närmare i punkt 2 kan leda till uppkomst av en tullskuld enligt artikel 201 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [3]. En sålunda uppkommen tullskuld skall uppbäras om kommissionen återtar sitt godtagande av åtagandet.

▼B

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstull som införs genom förordning (EG) nr 573/2002 skall tas ut slutgiltigt till den tullsats som slutgiltigt införts. De belopp för vilka säkerhet ställts till en sats som överstiger den slutgiltiga utjämningstullsatsen skall frisläppas.

---

[1] Se sidan 52 i detta nummer av EUT.

[2] EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

[3] EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

▼B

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M1

▼**M2**

BILAGA

Följande uppgifter skall anges i affärsfakturor som åtföljer sulfanilsyra vid försäljning till gemenskapen inom ramen för ett åtagande:

1. Rubriken ”AFFÄRSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE”.
2. Namnet på det i artikel 1 i kommissionens beslut 2006/37/EG rörande godtagande av åtagandet nämnda företag som utfärdat affärsfakturan.
3. Affärsfakturanummer.
4. Datum för utfärdandet av affärsfakturan.
5. Det TARIC-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna skall tullklareras vid gemenskapens gräns.
6. En exakt beskrivning av varorna, med bl.a. följande uppgifter:
   - — Det för undersökningens och åtagandets syften använda produktkodnumret (*Product Code Number*, PCN), t.ex. ”PA99”, ”PS85” eller ”TA98”),
   - — De tekniska/fysiska specifikationerna för produktkodnumret (t.ex. vitt lättrinnande pulver för ”PA99” och ”PS85” och grått lättrinnande pulver för ”TA98”.
   - — Företagsproduktkoden (*Company Product Code*, CPC), i förekommande fall.
   - — KN-numret.
   - — Kvantiteten (i ton).
7. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
   - — Priset per ton.
   - — Betalningsvillkoren.
   - — Leveransvillkoren.
   - — Alla rabatter och avdrag.
8. Namnet på den importör i gemenskapen till vilken det exporterande företaget direkt utfärdat affärsfakturan som åtföljer varorna som omfattas av åtagandet.
9. Namnet på den ansvarige tjänstemannen i det företag som utfärdat fakturan samt följande deklaration, undertecknad av den personen:

   ”Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som omfattas av denna faktura sker inom ramen för och enligt villkoren i det åtagande som [namnet på företaget] gjort och Europeiska kommissionen godtagit genom beslut 2006/37/EG. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”.